

The book cover features a large yellow circle in the center, set against a background of diagonal stripes in black, red, and white. The title is printed in black, uppercase letters within the circle.

TUSSEN
TOEKOMST
EN
HEIMWEE

Voorwoord

Tijdens de acht bijeenkomsten met de groep Amsterdammers heeft iedere deelnemer een bijzonder verhaal verteld. Het waren verhalen die van begin af aan boeiden. Tijdens elke bijeenkomst stond een thema centraal. Thema's zoals toekomst, verlies, een nieuw bestaan in Nederland, heimwee.

Toekomst en heimwee kwamen vaak naar voren, dat werd de rode draad. Later werd het de naam van het boek dat u nu in handen hebt.

In dit boek willen we de toekomst en de heimwee van de deelnemers een stem geven.

Bij de één-na-laatste bijeenkomst heeft de groep de drukproeven gezien. Ik zag de glimlach en de trots op de gezichten. "Ik ben heel blij dat ik in een boek word genoemd en dat mijn foto's erin staan. Ik wil het boek aan mijn familie en vrienden laten zien", zei één van de deelnemers.

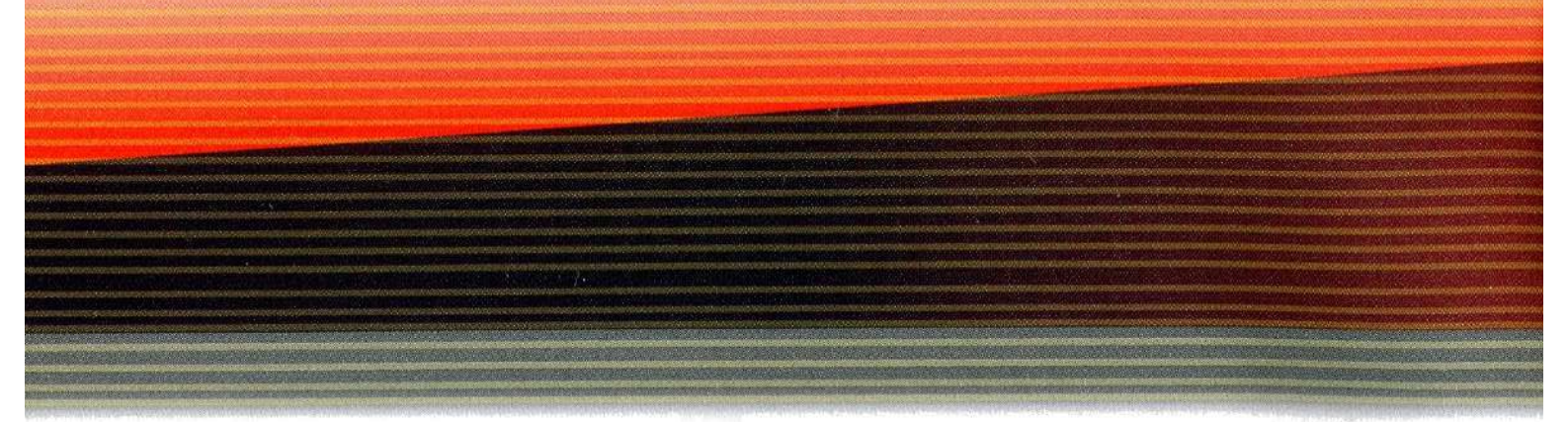
Met deze groep hebben we gelachen, en elkaar van dichtbij mogen leren kennen. Deze mensen leven tussen twee werelden. Ooit hebben zij hun vaderland moeten verlaten, op zoek naar een veilige haven. De deelnemers zijn bijzonder sterke mensen, maar dat wil niet zeggen dat zij geen zorgen kennen. Er werden aangrijpende verhalen verteld, waarvan velen emotioneel werden, maar tegelijkertijd leidde dit tot een sterkere band binnen de groep. Uiteindelijk hebben we een gezamenlijk gedicht geschreven, dat als een schilderij door de kleuren van het leven getekend is.

Hierbij, beste lezer, bieden wij u dit boek aan.

Graag dank ik alle deelnemers voor hun grote betrokkenheid.

Baban Kirkuki, veldwerker Ongekend Bijzonder

Mijn pijnlijke herinneringen,

toen ik kind was hebben we samen gespeeld

sommige van hen zijn gesneuveld

ze hebben hun leven aan het vaderland geschonken

ze waren dapper, ze zijn niet gestorven in onze herinneringen

herinneringen geven mij smart, maar ook vreugde

Het is waar, Europa is mooi. Maar ik voel me vreemd

zolang je hier woont blijf je een vreemdeling

Ik heb heimwee naar mijn oude school

heimwee naar mijn vaderland

naar iedere plek, ik verlang naar de zon

de burens, familie en vrienden en

ik wil graag een nest bouwen

met mensen mijn gedachten delen

zoals de mensen in mijn vaderland

Mijn dromen overspoelen mijn hersenen

aan de stroom van de rivier de Tigris

mijn kindertijd leeft nog in mij

de spontaniteit en fantasie

vormen mij en mijn werk

Als je vlucht

ben je als een wilde gans

je weet niet op welke akker

je vleugels neerdalen

Het lage land

werd mijn nieuw bestaan

voor mijn vermoeide vleugels

Nazira Baban

geboren: Sulaymaniyah (Koerdistan-Irak), 1955
in Nederland: 1993
beroep: Ambtenaar ministerie van landbouw
hobby: Tuinieren, borduren, reizen en het sociale leven

Wat maakt je gelukkig?

Alles wat leuk is, maakt mij blij. Mijn herinneringen maken mij blij.

Wat zijn jouw dromen?

Ik heb veel dromen maar helaas komen ze nog niet uit. Ik doe mijn best en hoop dat het komt.

Wat mis je in Nederland?

Er is geen zomer hier. Het is hier altijd lente en koud.

Hoe ziet je leven in Amsterdam eruit?

Ik leef heel goed, ongeveer 85 procent ben ik gelukkig en voor de rest niet.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Ja, ik bezoek het ieder jaar en soms bezoek ik het twee keer per jaar.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Soms denk ik zo vaak aan mijn land, als ik een eigen vliegtuig had dan ging ik er elke keer heen. Ik denk heel veel aan mijn geboorteland.

Op welke momenten heb je heimwee?

Voornamelijk denk ik 's avonds aan mijn vaderland. Als ik een avond niet kan slapen zijn mijn gedachten bij Koerdistan of als iemand mij belt uit Koerdistan.

Wat mis je het meest?

Mijn vakanties van toen in de dorpen van Koerdistan en toeristische gebieden van mijn vaderland.

Wat heeft het project Ongekend Bijzonder voor je betekend?

Vanaf het begin vind ik het heel leuk. Ik heb hier nieuwe contacten gemaakt. En ik vond de groep heel leuk, ik heb van ze geleerd.

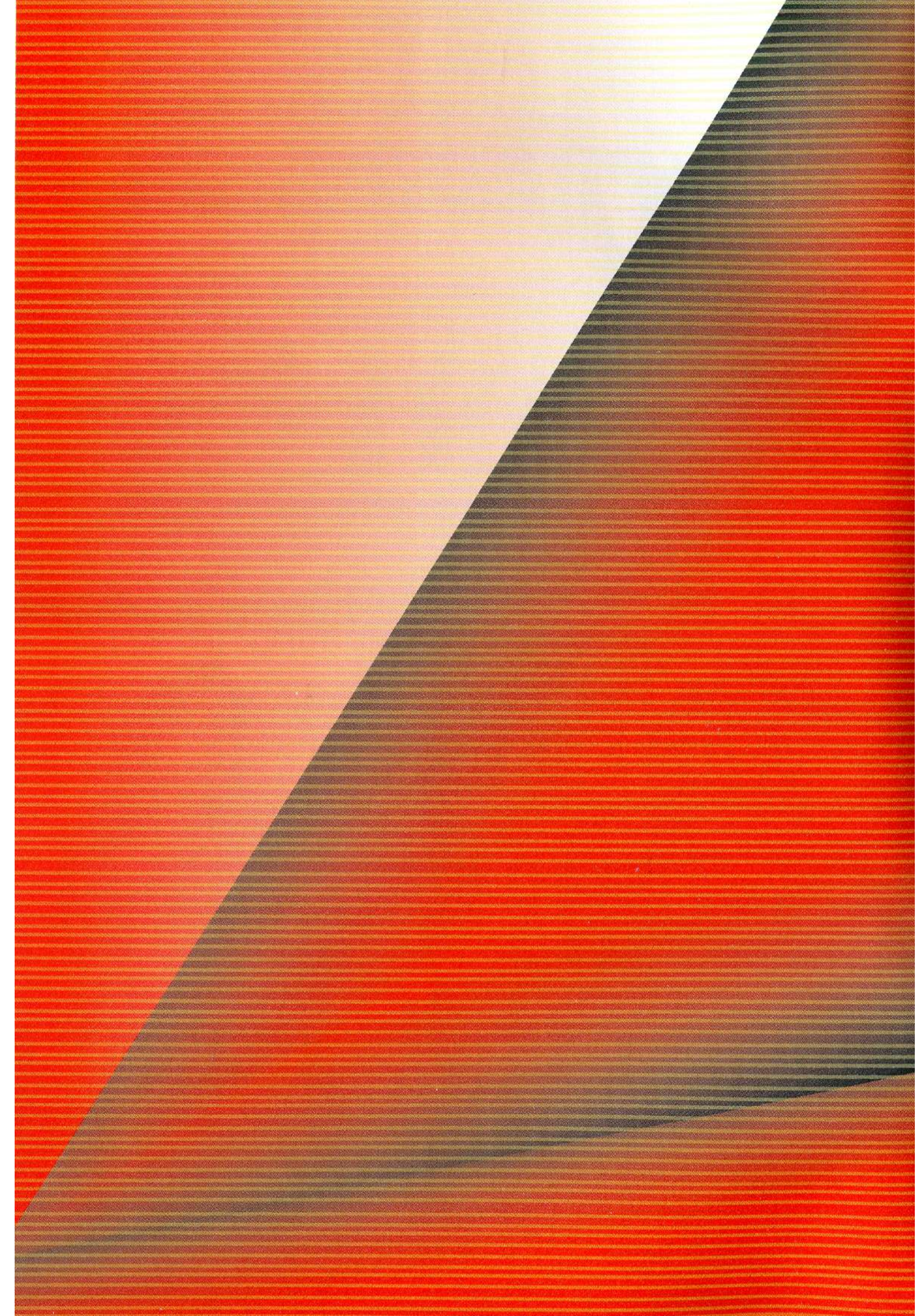
Toekomst

Eerst hoop ik mijn rijbewijs te halen. En ik hoop dat mijn vaderland veilig en beter wordt zodat ik er weer heen kan reizen. Het leven dat ik nog heb, zou ik graag in Koerdistan doorbrengen, zodat mijn kinderen mij daar kunnen bezoeken.

Heimwee

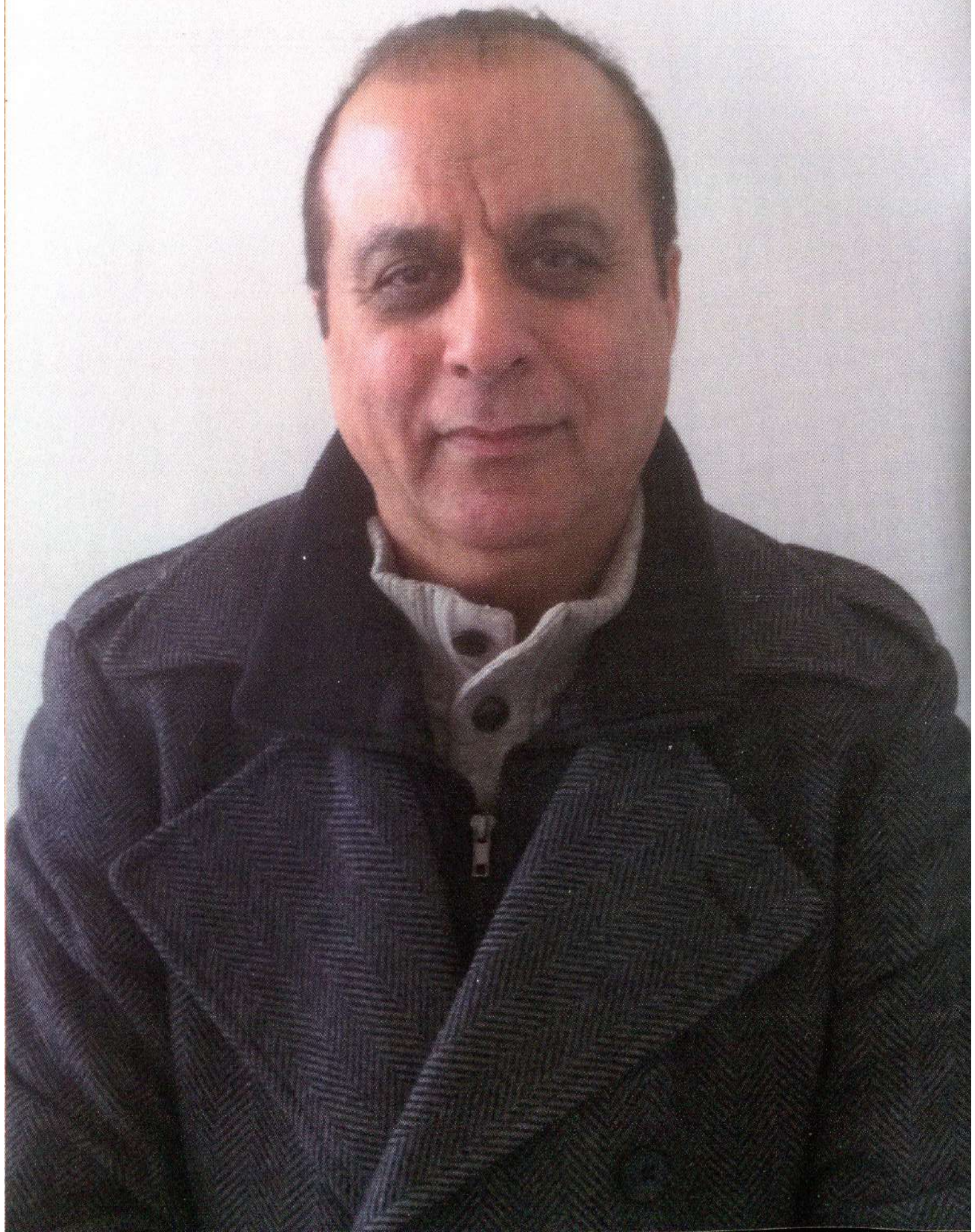
Elke dag denk ik aan mijn kindertijd tot nu toe, stap voor stap. Ik denk aan vroeger toen ik kind en jong was. Ik denk aan de jaren '80 toen ik werkte. En ik denk aan vrienden, maar helaas zijn zij nu veranderd. Maar in mijn leven nu heb ik nog veel problemen, mijn man is overleden en sinds 2000 heb ik geen geluk gezien in mijn leven.

Wat me vreugde geeft,
zijn de oude beelden,
de belevissen van toen
opgeslagen in het archief
van vrije gedachten.
Gelukkig, mijn leven hier
heeft zijn eigen drift gevonden.

Ibrahim Saeed

geboren: Sulaymaniyah (Koerdistan-Irak), 1960
in Nederland: 1996
beroep: goudsmid, sieradenmaker, klusjesman
hobby: krant lezen, politiek, elektronica, reizen, radio

Wat maakt je gelukkig?

Iets maakt mij blij als ik werk heb gedaan waar iedereen baat en profijt bij heeft.

Wat zijn jouw dromen?

Mijn droom is om terug te gaan naar mijn geboorteplaats en er leven als het leven voor 1996.

Wat mis je in Nederland?

Als je in Nederland iets wil vragen en ergens moeite voor doet, duurt het heel lang voor je datgene bereikt.

Hoe ziet je leven in Amsterdam eruit?

Ik leef hier het leven van dit moment, tijdelijk. Er is geen moment dat ik zeg, hier leef ik. Want ik voel me hier vreemd. Ik wil graag het verleden vergeten, maar helaas kan ik dat niet.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Ja, ik bezoek mijn vaderland iedere drie of vijf jaar. En als ik daar ben, ben ik daar ook niet blij, ik voel me daar als een gast en hier ook. Mensen die hun land hebben moeten verlaten hebben echt veel zorg nodig. Ze hebben een centrum nodig waar ze terecht kunnen voor extra hulp, maar helaas bestaat dit niet in Nederland.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Het lichaam van Koerdistan is zo gewond. Elke maand denk ik aan de slachtoffers van de genocide op het Koerdische volk als Anfal en de chemische aanslag op Halabjah. De herinneringen zijn zo bitter. Ik vraag me af wanneer de wereld in actie komt om dit lichaam te genezen.

Op welke momenten heb je heimwee?

Ik heb heimwee in Nederland, maar hier is zoveel goed geregeld en men leeft men in vrijheid en veiligheid. Ik hoop dat mijn land dit ook krijgt.

Wat mis je het meest?

Ik mis de bazaar van de goudsmid. Ik heb daar veel vrienden en collega's.

Wat heeft het project Ongekend bijzonder voor je betekend?

Het project heeft ervoor gezorgd dat ik alles wat ik van binnen had, heb kunnen uiten. Ik ben blij dat er een organisatie is die aandacht aan ons geeft. En ik dank ze heel veel.

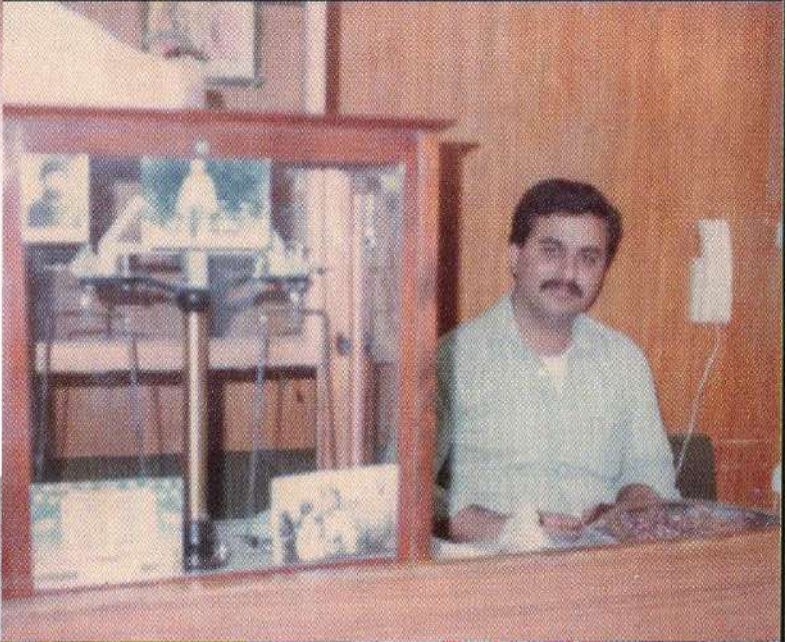
Toekomst

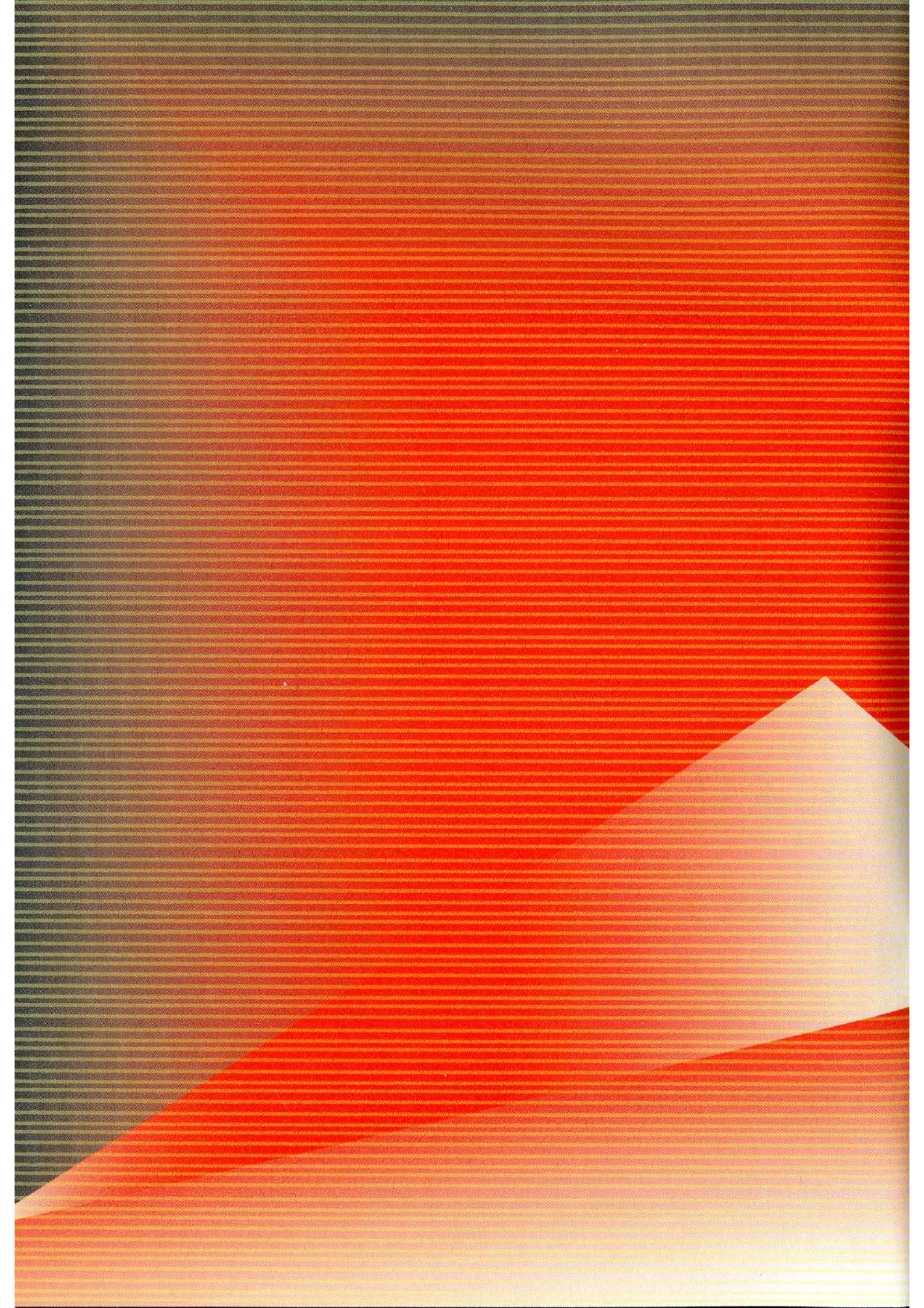
Ik droom dat er naar de mening van de mensen wordt geluisterd, dat zij serieus worden genomen en in vrijheid kunnen leven. Ik hoop dat ik terug kan gaan naar het land en het leven dat ik had. Ik zou graag het leven dat mij rest in Koerdistan willen slijten. Ik droom van een veilig, vrij land.

Heimwee

Mijn hart leeft altijd in Koerdistan. Wanneer ik verlang naar mijn vaderland, altijd, denk ik aan het gedicht van de Koerdische dichter Cegerxwîn

Ballingschap is zoet
maar het vaderland is zoeter

Dit staat vast in mijn leven:

de herinneringen die me nooit zullen verlaten,
de wijk waar ik ben opgegroeid, de bazaar en de stad
omringd met heuvels en bergen.

Ik en de stad konden elkaar niet meer zien
toen de vrijheid in mijn vaderland werd verjaagd.
Mijn leven werd beperkt,
mijn lichaam en geest weigerden die beperking.

Ik nam alle herinneringen mee
en vertrok naar ver.
Het nieuwe land opende zijn armen
voor mij.

Bushra Al Dhesy

geboren: Khanaqin (Irak), 1963
in Nederland: 2007
beroep: docent engels
hobby: koken, reizen

Wat maakt je gelukkig?

Ik zou het fijn vinden als mijn broer zou gaan trouwen, omdat hij de enige broer is. We zijn met zes zussen en één broer.

Wat zijn jouw dromen?

Mijn droom is dat ik werk vind dat bij mij past als lerares. Als mijn taal is verbeterd dan wil ik graag werken als lerares of werken met kinderen.

Wat mis je in Nederland?

Hier is het maatschappelijke leven niet zo sterk. Er is niemand die je bezoekt. In ons land is dit heel sterk. Toen mijn man overleed kwamen kennissen naar mij toe om mij te condoleren. Maar mijn burens kwamen niet en later begreep ik dat ik ze officieel had moeten uitnodigen.

Hoe ziet je leven in Amsterdam eruit?

Hier ben ik veilig. Er zijn leuke mensen hier, maar het klimaat is koud. En in de winter is het saai. Maar mensen zijn hier wel heel lief.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Mijn land is nu niet veilig en ik kan er niet naartoe. Ik kan er helaas niet in mijn eentje naar toe.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Als ik mijn land op de tv zie. Het is een heel rijk land maar er is geen veiligheid.

Op welke momenten heb je heimwee?

Als ik mooie dingen zie in Nederland raak ik gefrustreerd. Omdat mijn land wel rijk is maar helaas niet goed is opgebouwd. Ik hoop dat mijn land ook zo mooi wordt als Nederland.

Wat mis je het meest?

Ik denk aan het noorden, Koerdistan-Irak. Het is een paradijs. Ik denk aan Bagdad. En mijn geboortestad Xanaqin met de rivier Wand. Ik mis de historische monumenten van Irak.

Wat heeft het project Ongekend bijzonder voor je betekend?

Deze groep heeft me aan het denken gezet. En mijn oude herinneringen weer naar buiten gebracht. En nu wordt het gedocumenteerd in een boekje, dat is heel mooi. Misschien lezen Nederlanders het en vinden ze het leuk.

Toekomst

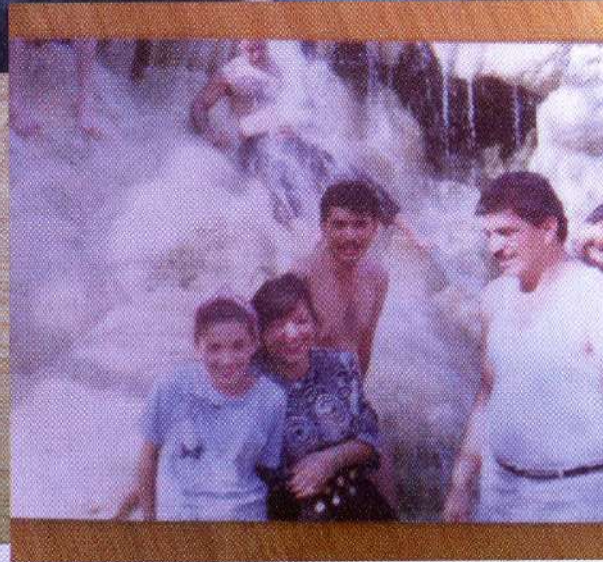
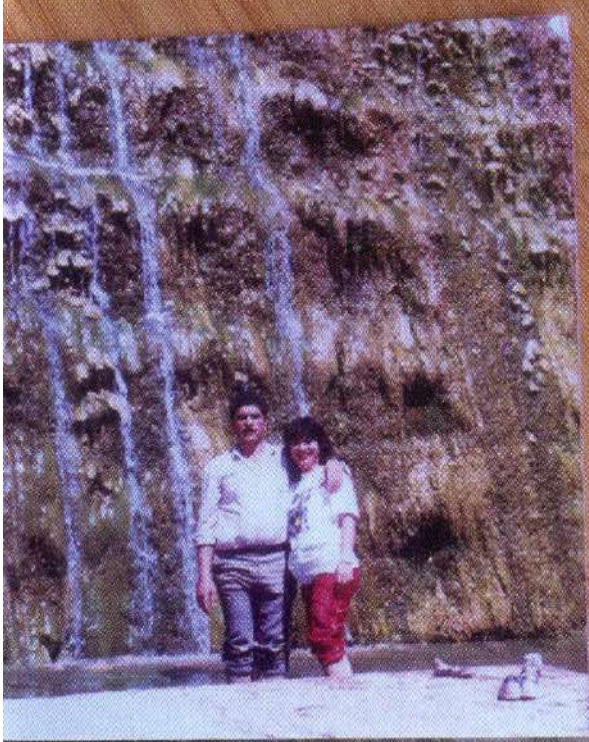
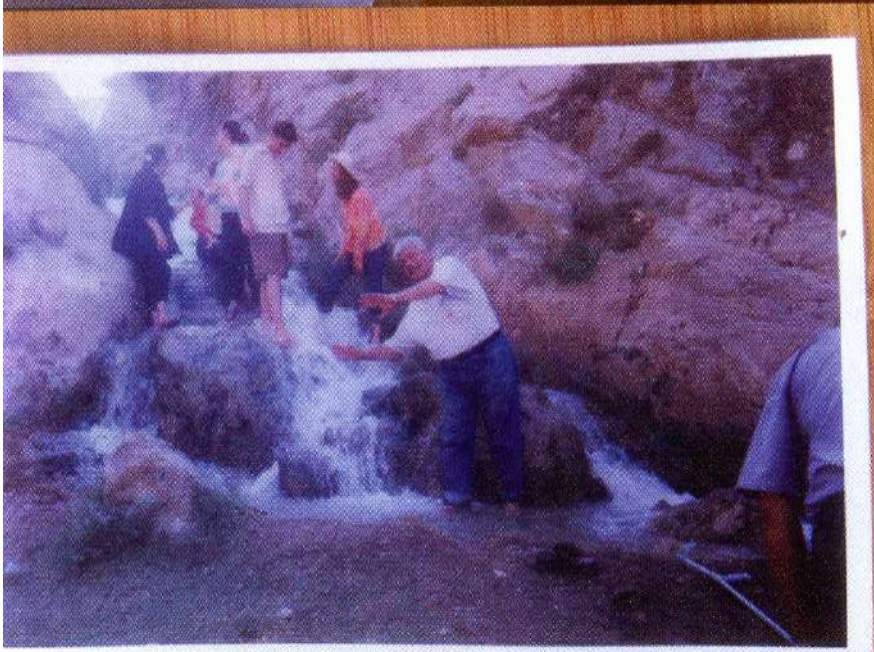
Eerst wil ik mijn Nederlandse taal verbeteren en mijn rijbewijs halen. En werk vinden dat bij mij past. Ik zou graag willen werken met kinderen. Of ik wil werken als goudsmid, want dit is ons familie beroep.

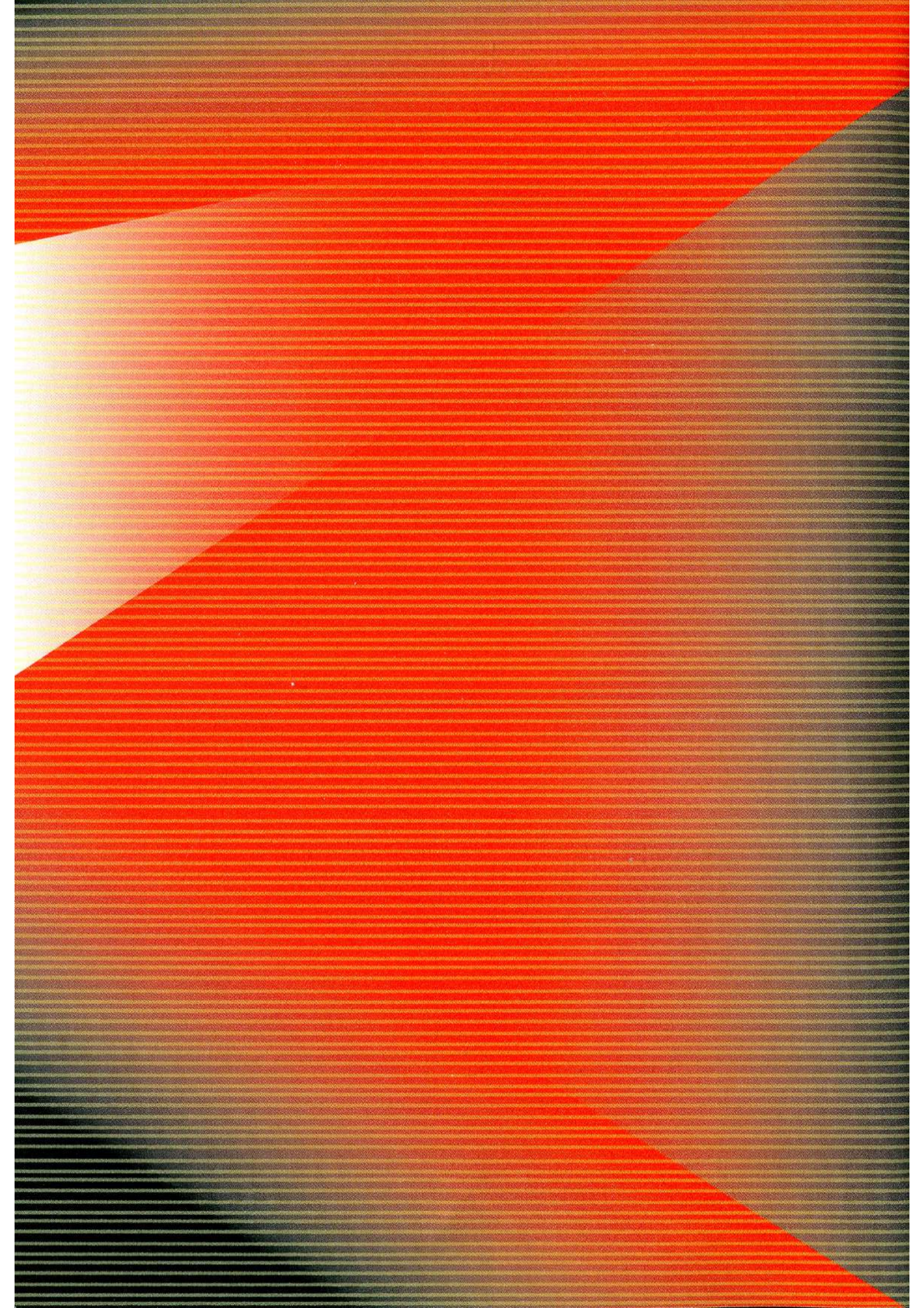
Heimwee

Heimwee is een gevoel dat niet ieder mens heeft. Het is het verlangen naar de mooie herinneringen en naar de mensen waarmee ik samen het leven heb gedeeld. Als ik naar de oude foto's van vroeger kijk mis ik mijn vaderland heel erg. Ik verlang naar mijn vaderland, naar mijn huis. Ik mis mijn familie. Ik word verdrietig van de foto's van mijn oude leven.

بِسْمِ اللَّهِ
السيد صالح زاهر الدهيمي
يدعواكم لحضور حفل عرسه الذي
(صباح)
على كريمة عمه المرحوم كعبي زاهر
الأمانة بشري
وذلك من اجل تاتي امانة العائلة من امانة العائلة والتمسك
على امانة العائلة والتمسك من صباح يوم الاثنين
الساعات ١٠:٠٠
ويحضركم يتم الفرح والسرور

Er staan vele uitdagingen te wachten
om het leven te kleuren.

Verwachtingen creëren kracht,
voedsel voor je drijfveer.

Stappen geven je wensen onmetelijkheid
het leven in het teken van vernieuwing.

Renas Arif

Renas 09

geboren: Sulaimaniyah (Koerdistan - Irak), 1972

in Nederland: 1996

beroep: grafisch vormgever, cartoonist

hobby: lezen, schilderen, fietsen, reizen

Wat maakt je gelukkig?

Als ik nieuw werk maak, productief ben, kennis opdoe of een film zie, daar word ik blij van.

Wat zijn jouw dromen?

Dat ik Nederland kan verlaten.

Wat mis je in Nederland?

Ik mis de vriendschap en de warmte, niet dat het niet bestaat maar ik kan hem niet vinden. En de kansen de kansen waarmee je jezelf kan ontplooiën.

Hoe ziet je leven in Amsterdam eruit?

Redelijk, ik ben kunstenaar maar ik ben niet heel erg blij. Ik werk om ervan te leven.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Ja soms, om de drie jaar of zoïets.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Ik denk altijd aan mijn vaderland. Niet aan het vaderland zoals die bestaat. Ik denk aan mijn eigen vaderland zoals het in mijn ideaal bestaat en leeft.

Op welke momenten heb je heimwee?

Als hier geen zon is. Zodra de zon hier is heb ik geen heimwee, anders denk ik aan daar.

Wat mis je het meest?

Vriendschap, het sociale leven, humor. De humor van Nederland maakt me niet aan het lachen.

Wat heeft het project Ongekend Bijzonder voor je betekend?

Ik heb nieuwe mensen leren kennen, die mij op andere gedachten lieten komen.

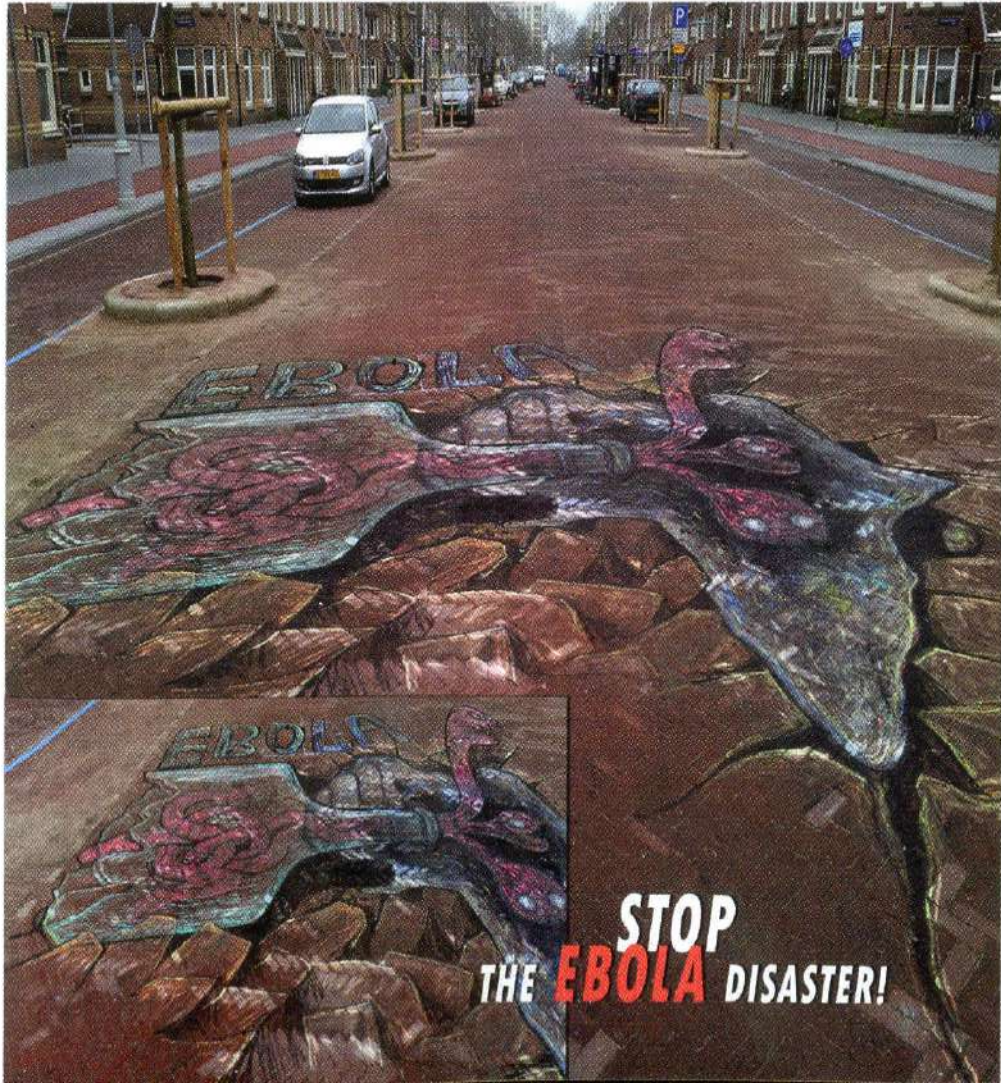
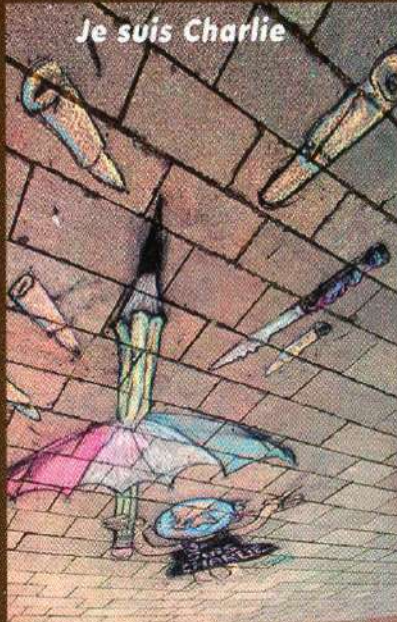
Toekomst

In tegenstelling tot vroeger heb ik nu meer angst omdat ik ouder word. De wereld is globaal geworden, er is geen grip op de wereld.

Ik wil dat mijn werk door veel mensen gezien wordt. Vroeger was het werk alleen lokaal zichtbaar, maar nu kan ik door de sociale media veel meer mensen bereiken

Heimwee

Mijn kindertijd was als een spel. Alles wat er toen gebeurde - oorlog en zware tijden in mijn vaderland toen ik een kind was - zag ik als een spel. We konden niet spelen, wel naar tv kijken. Ik heb toen veel tekenfilms op tv gezien. Nu gebruik ik deze oude herinneringen in mijn kunst.

قسهی شهوو روژی کورد

باسی خوشهویستیه

بهلام لهعه رزی واقیع

درۆیهو نهسلنی نییه

نهم پارکی ئازادیه

بهس ئازادی تیا نیه

ماچی تیدا مهمنوعه و

بو شیعرو شاعیر نیه

فهقهت نهژدیهای جهوتسه ر

لهوی جینگای باقیه

هه موو پهیکه رهکانی

دیکۆره و زۆر عادیه

به رگهی ناگری ناگری

له مه وادی صینییه

په یکه رهکانی نوێ خوشه ویستی

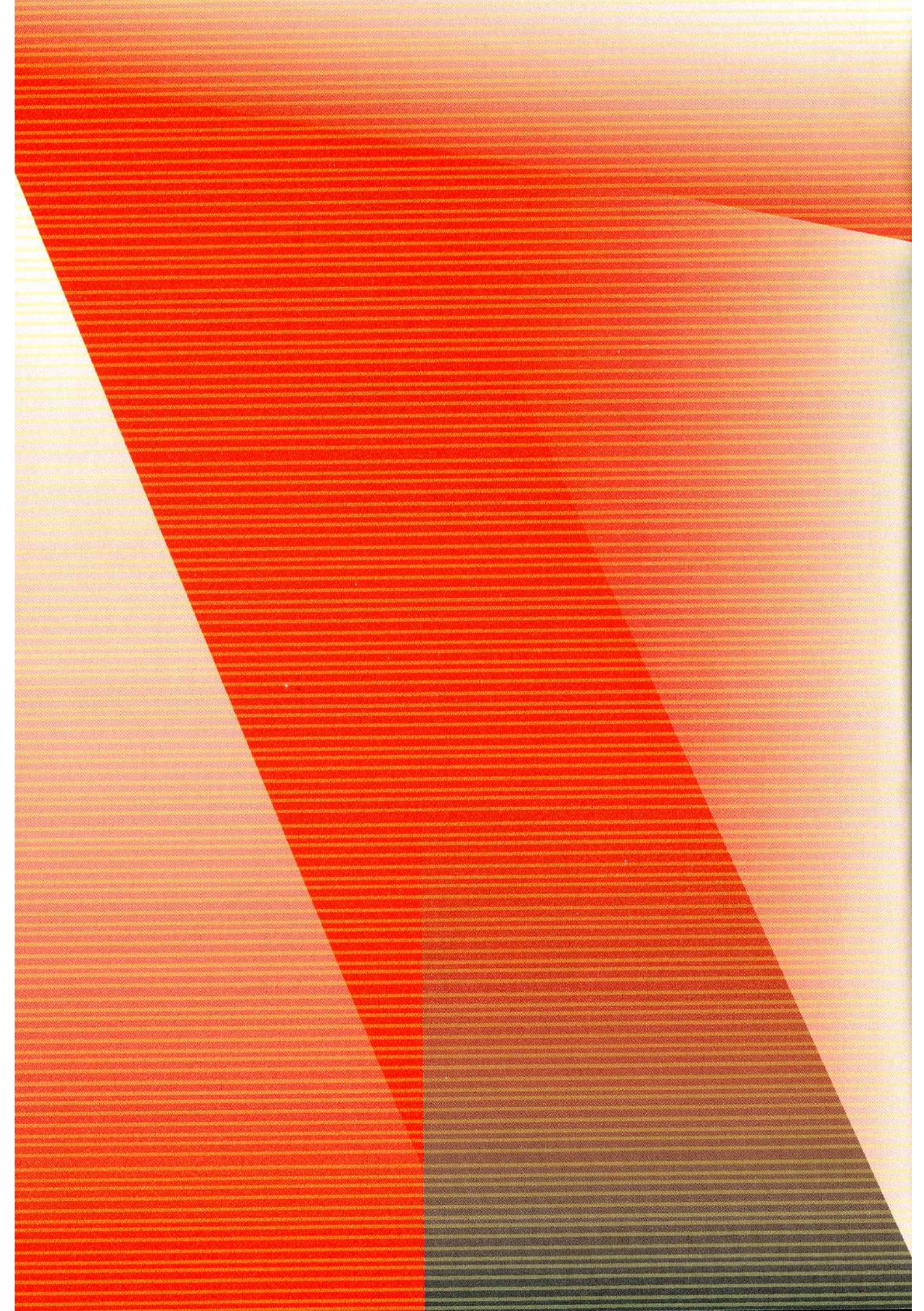
پارکی ئازادی

Het dagelijkse Koerdische gesprek
gaat over liefde,
maar in de realiteit heeft
het geen waarde.

Dit is het park van de vrijheid,
maar je kunt hier alles vinden
behalve vrijheid.

Kussen is hier verboden,
in dit park is geen plek voor dichters,
alleen draken zijn hier welkom.

Alle beelden in dit park
zijn decoraties van slechte kwaliteit,
niet veilig voor vuur,
gemaakt van Chinees materiaal.

De kindertijd,
groot in zijn fantasieën,
heeft me een onuitputtelijke bron geschonken.
Toen ik klein was heb ik geleerd,
dat het leven niet met de leeftijd wordt gemeten,
maar met inzicht
dat een weidse ruimte van schoonheid
aan ons schenkt.

Zaid Al Qamaji

geboren: Bagdad (Irak), 1993
in Nederland: 2013
beroep: Student ICT
hobby: lezen, sporten, studeren en muziek maken

Wat maakt je gelukkig?

De vrijheid, want als je vrij bent kun je alles bereiken wat je wil.

Wat zijn jouw dromen?

Mijn studie afmaken. En een leuke baan krijgen, een leuk huis en leuke familie maken.

Wat mis je in Nederland?

Wat ik hier mis is voornamelijk het sociale leven, het is niet hetzelfde zoals in mijn eigen land.

Hoe ziet je leven in Amsterdam eruit?

Heel goed, prima. Ik ben tevreden met mijn leven hier.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Nee, ik heb geen contact met Irak en wil daar ook niet heen gaan.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Soms, niet altijd. Ik vind het erg wat daar gebeurd en ik hoop dat het goed wordt, niet alleen in mijn vaderland maar ook in de hele wereld.

Op welke momenten heb je heimwee?

Voordat ik slaap denk ik aan mijn vaderland.

Wat mis je het meest?

Ik mis de rivier Tigris. We gingen er vaak naartoe met vrienden, zingen en feesten. Ik mis het hele land Irak maar ik mis voornamelijk Bagdad

Wat heeft het project Ongekend Bijzonder voor je betekend?

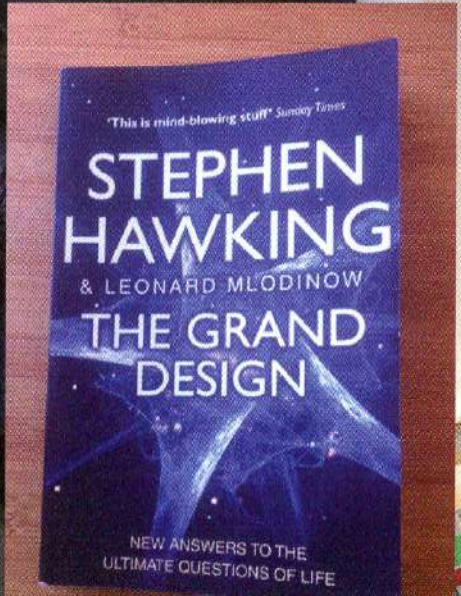
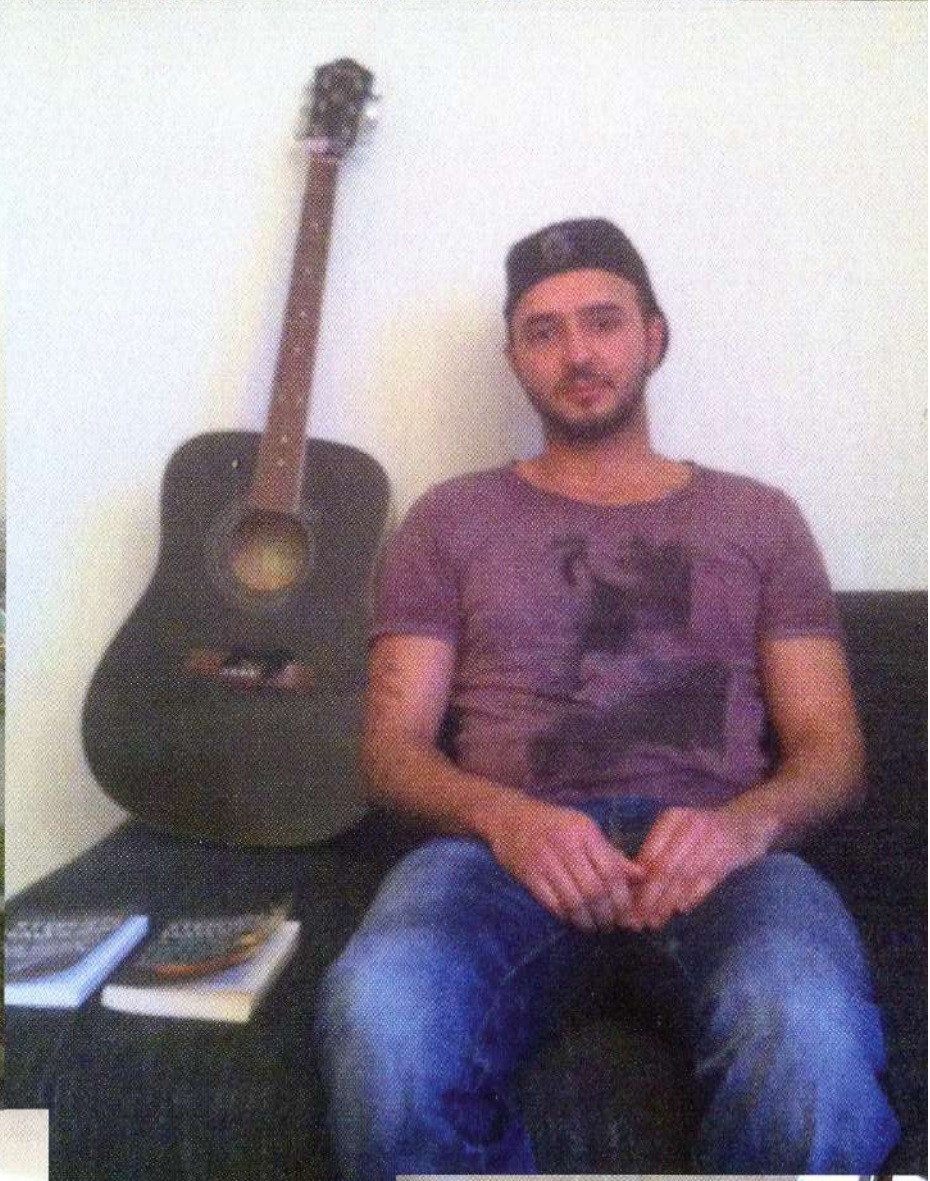
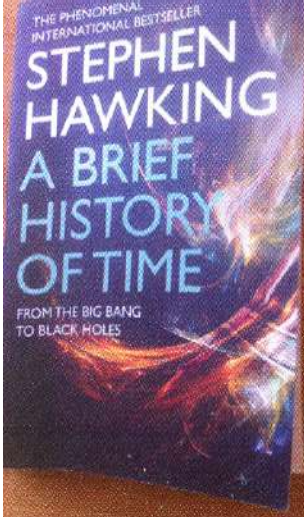
Ik heb hier leuk mensen leren kennen. En ook een begin gemaakt om mezelf voor te stellen.

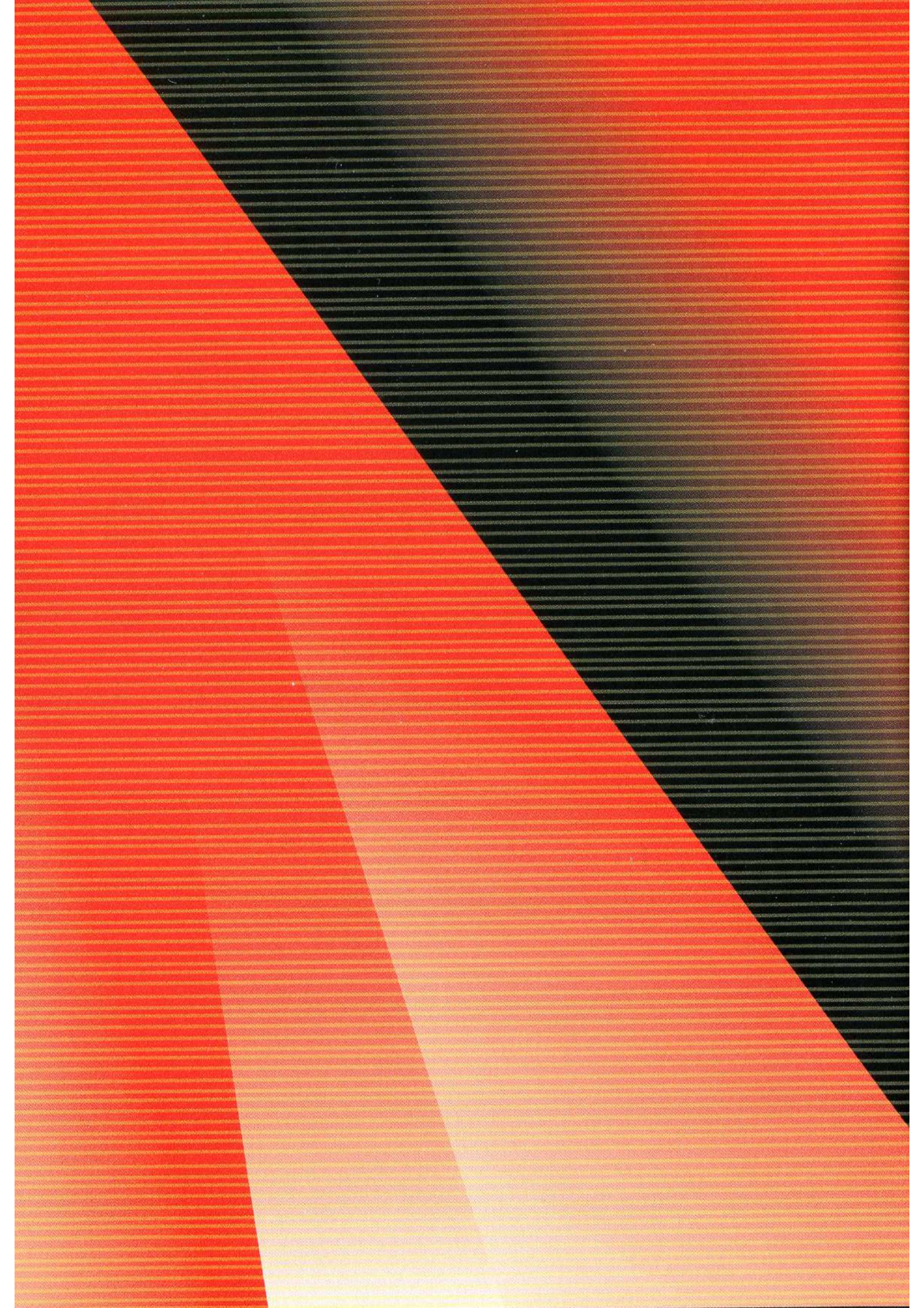
Toekomst

Ik droom dat ik mijn doelen kan bereiken, dat ik mijzelf kan zijn, dat ik mijn school kan afmaken en goed werk kan vinden dat bij mijn ambitie past. Ik hoop ook een beter leven op te bouwen in Nederland en te bereiken wat ik in Irak heb gemist.

Heimwee

Ik heb heimwee naar de straat waar ik ben opgegroeid. Ik mis de rivier de Tigris, waar ons huis aan lag. Ik mis de school en mijn vrienden. Ik verlang naar de contacten, de samenleving van Irak.

Waar je bent, waar je ook heen gaat,
jezelf willen zijn.

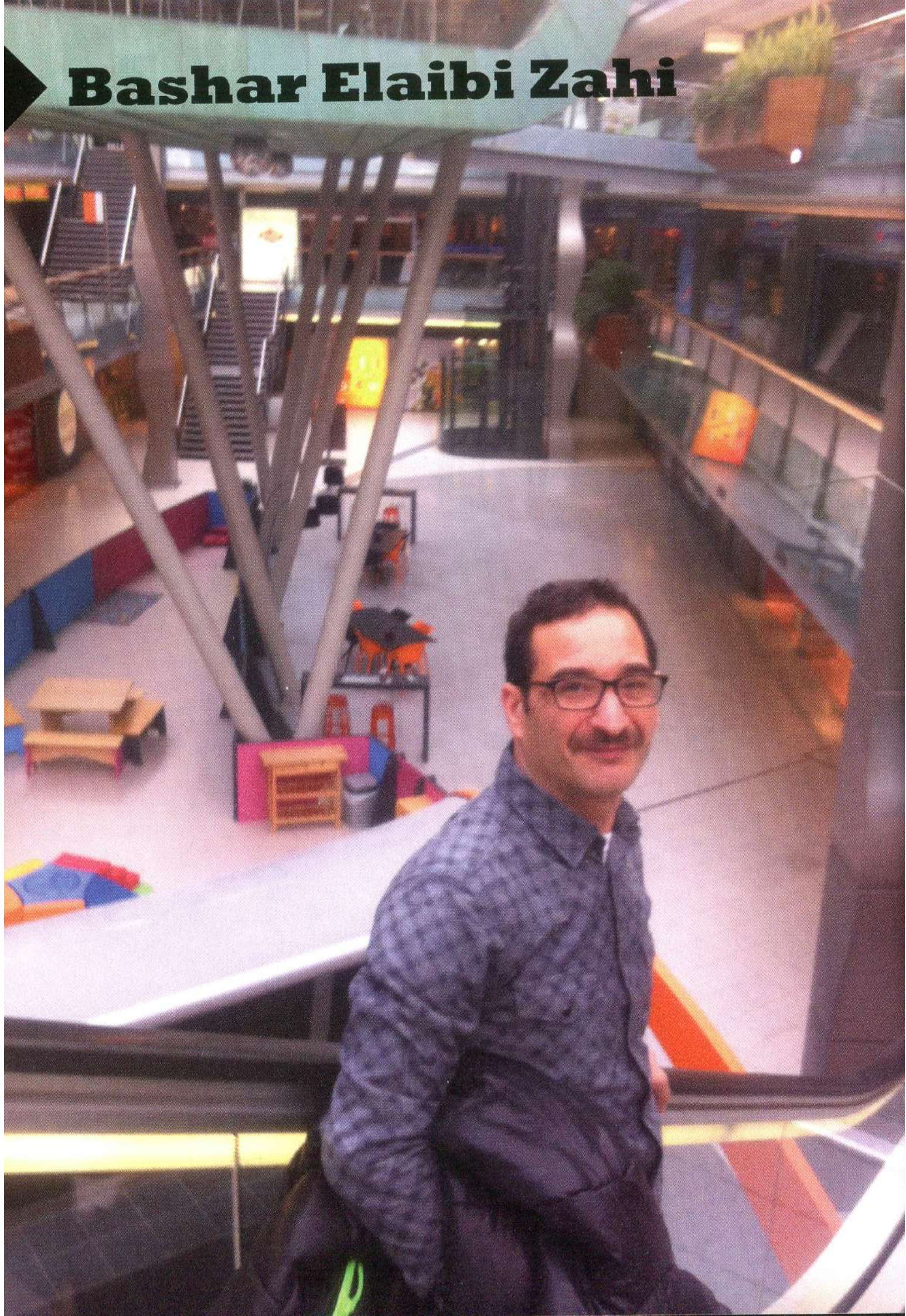
Dromen leren de kosmos kennen.

Het leven heeft me ontdekt
en ik wil er dicht bij zijn.

Verlangen naar de ontdekking,
naar het zuivere water van de rivier.

De toekomst is in zicht.

Bashar Elaibi Zahi

geboren: Khanaqin (Irak), 1970
in Nederland: 2009
beroep: fietsenmaker
hobby: reizen, computer, sociaal leven

Wat maakt je gelukkig?

Als ik ga trouwen. Dat is een groot geluk. De hele familie wordt blij.

Wat zijn jouw dromen?

Dat ik een leuk leven heb met een vrouw en kinderen maken waar ik blij van wordt.

Wat mis je in Nederland?

De Nederlandse taal, ik wil deze graag leren maar zij is moeilijk voor mij.

Hoe ziet je leven in Amsterdam eruit?

Ik werk 2 dagen als vrijwilliger in een fiets werkplaats. De bus instappen is moeilijk, maar gelukkig helpt mijn zus mij.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Nee, ik ben niet geweest. Het is moeilijk voor mij omdat ik pijnlijke ervaring daar heb mee gemaakt.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Ik altijd aan mijn land. Ik denk aan mijn beste vrienden en heb nog steeds telefonisch contact met hen.

Op welke momenten heb je heimwee?

Op elk moment.

Wat mis je het meest?

Mijn vrienden en burens.

Wat heeft het project Ongekend Bijzonder voor je betekend?

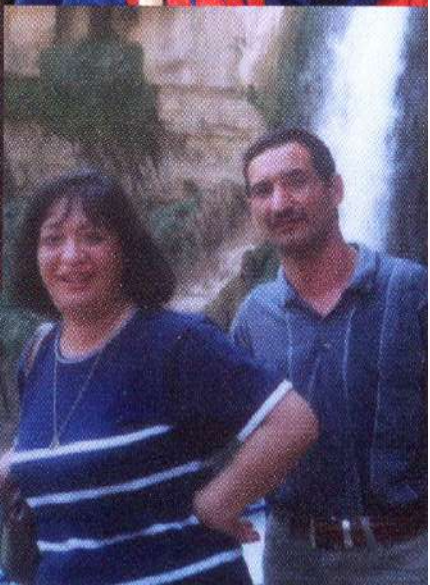
Ik vind het heel leuk om met andere mensen contact te hebben gemaakt.

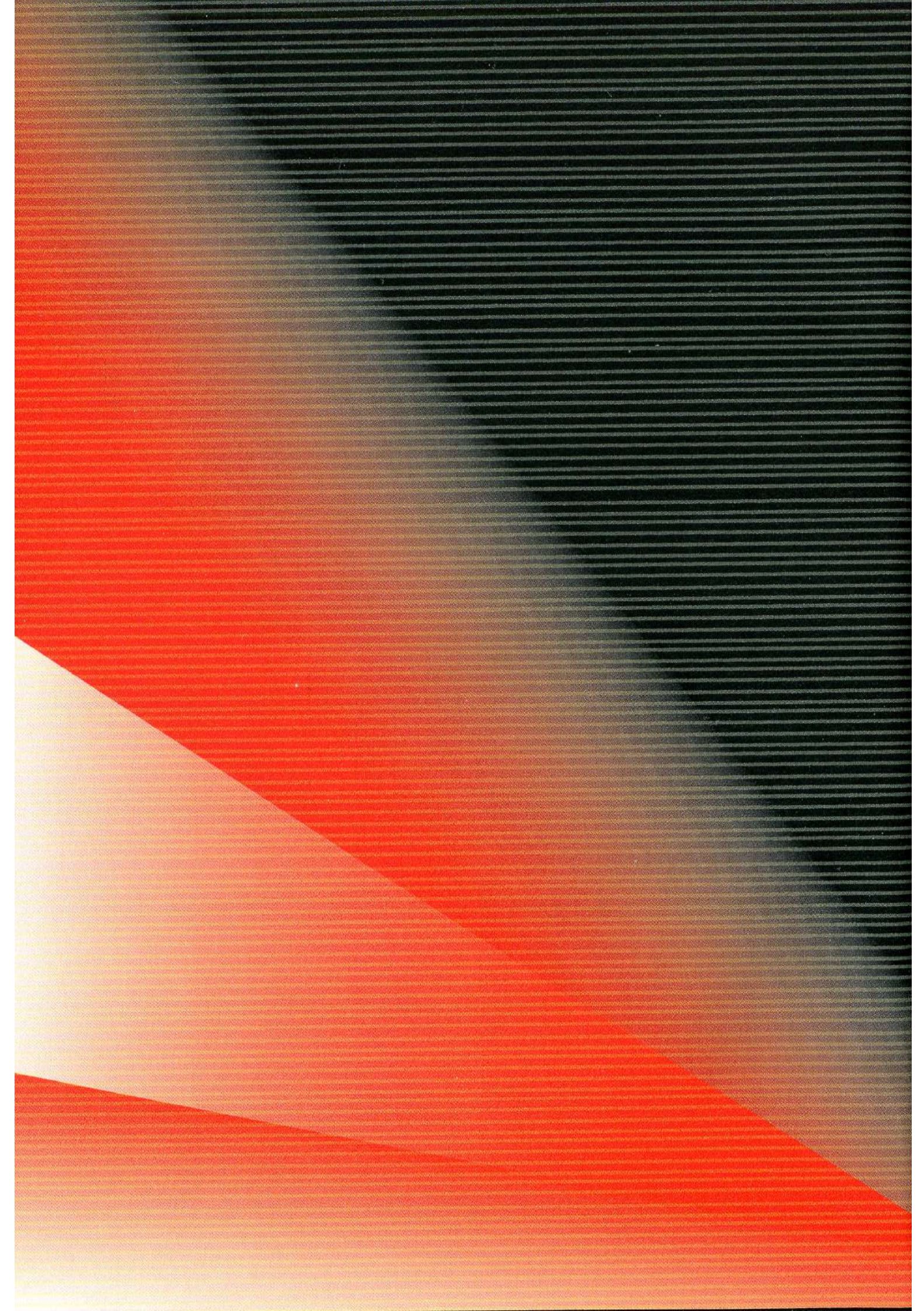
Toekomst

Ik wil graag met een leuke vrouw gaan trouwen en een gelukkig gezin vormen. Ik ben blij in Amsterdam, ik voel me hier vrij en veilig. Ik hoop dat ik meer contacten zal maken met mensen, dit is goed voor mijn sociale leven.

Heimwee

Ik mis mijn vaderland heel erg. Ik mis mijn vrienden, mijn burens en dit is normaal voor de mensen die van hun vaderland houden. Ik herinner me altijd mijn vaderland als ik op vakantie ben of op een feest, dan denk ik aan Irak.

Samen zijn
maakt mijn wereld zonnig.

Je zorgen en blijheid
met de ander delen
als een loofboom
bezaaid met bladeren.

Samen zijn
drijft ons naar elkaar.

Baban Kirkuki

geboren: Kirkuk (Koerdistan-Irak), 1974
in Nederland: 1999
beroep: dichter/schrijver
hobby: lezen, wandelen, fietsen, koken

Wat maakt je gelukkig?

Als ik een nieuw gedicht schrijf. Gezellig met vrienden praten en samen iets gaan drinken.

Wat zijn jouw dromen?

Literair werk produceren en met diverse projecten samenwerken.

Wat mis je in Nederland?

Wat ik mis is de zon, gelukkig schijnt hij wel meer in de lente en zomer.

Hoe ziet je leven in Utrecht eruit?

Ik ben druk bezig met mijn werk als dichter. Ik treed regelmatig op bij verschillende literaire podia en geef ook lezingen en poëzieworkshops.

Bezoek je weleens je geboorteland?

Regelmatig bezoek ik mijn vaderland. Ik heb daar zoveel herinneringen en vrienden die ik graag wil blijven zien.

Hoe vaak denk je aan je vaderland?

Ik denk vaak aan mijn vaderland. Het is niet elke dag het zelfde. Soms heb ik het zo druk dat ik me helemaal moet concentreren op het werk. Maar ergens in de diepte leeft mijn vaderland altijd.

Op welke momenten heb je heimwee?

Als ik een Koerdisch boek lees of als ik een oud Koerdische lied hoor komen de heimwee gevoelens naar mij toe.

Wat mis je het meest?

Ik mis lekker eten en spontaniteit.

Wat heeft het project Ongekend Bijzonder voor je betekend?

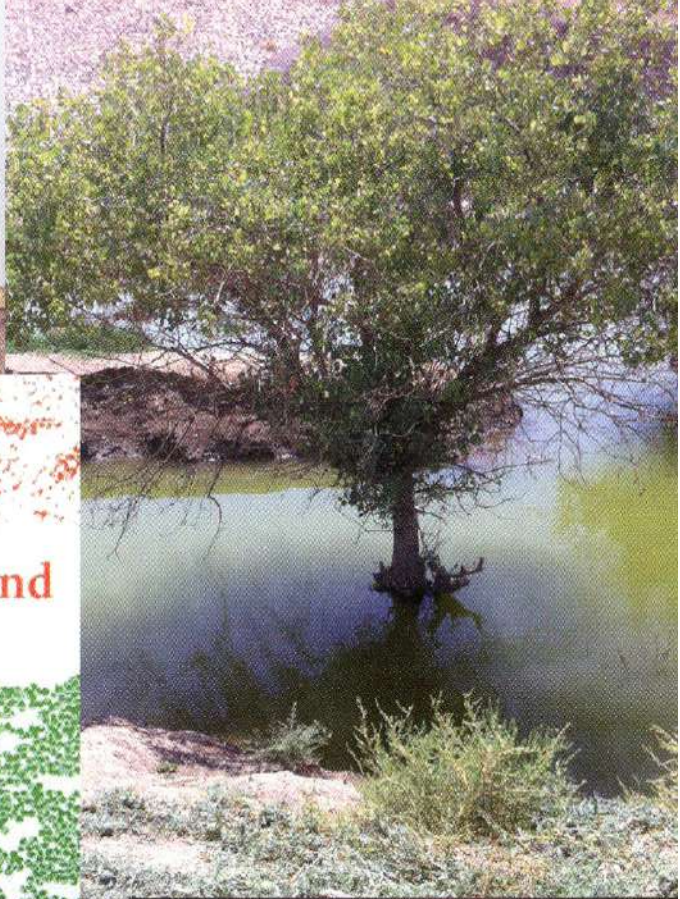
Dit project heeft me geleerd goed naar de verhalen van andere mensen te luisteren. Ik heb de kracht en de weemoed van de mede vluchteling van dichtbij mogen ervaren. En heb kennis gemaakt met een fantastische groep, ze hebben mij geïnspireerd.

Toekomst

Ik wil graag nog meer boeken schrijven: dichtbundels, maar ook romans. En ik wil me graag inzetten voor vluchtelingen. Zij hebben veel mooie en ingrijpende verhalen die nog ontdekt kunnen worden. Ik droom van een wereld zonder kogels. Een wereld met bloemen in plaats van wapens.

Heimwee

Denken aan je vaderland is onmisbaar. Maar dit heeft nu een andere dimensie dan vroeger. Toen ik in 1999 in Nederland kwam wonen, dacht ik bijna elke dag aan Koerdistan. Nu denk ik uiteraard ook aan mijn vaderland maar kijk ik op een andere manier. Als ik bij een rivier ben dan komt de heimwee snel naar mij toe. Dan denk ik aan de rivier de Khasa. Toen ik klein was zwom ik vaak in die rivier. Nog steeds staan die herinneringen vers in mijn hart.

Wil je teruggaan?

ze vragen mij:

ga je terug naar Irak

als het land veilig is

ik antwoord:

als ik ooit terug

naar de baarmoeder zou gaan

zal ik geen asiel aanvragen

en geen vlucht voor mijn ziel kiezen

ik zal mijn lichaam

niet laten trillen in de kou

ik schommel in twee werelden

de ene waar ik nu in leef

de andere in mijn dromen

een land voor mijn paspoort

geschreven in de lade

van een gemeentekantoor

mijn andere land

ligt in het noorden

het noorden van mijn hart

Ongekend Bijzonder

Groepstraject Amsterdam [Irak]

Amsterdam, januari-mei 2015

Afraa Al Janabi, Bashar Elaibi Zahi, Bushra Al Dhesy, Ibrahim Saeed Narmeen Kareem, Nazira Baban, Renas Arif, Wafaa Mati Abdullah en Zaid Al Qamaji

Concept & uitvoering

Baban Kirkuki

Eindredactie

Conchita Rink & Yvonne van der Bijl

Vormgeving

Charlotte Albers

Dit boek is mede mogelijk gemaakt door:

Europees
Vluchtelingenfonds
Ruimte voor innovatieve
projecten

FONDS 21

Ongekend
bijzonder

*Ongekend
bijzonder*

Amsterdam 2015

Afraa Al Janabi

Bashar Elaibi Zahi

Bushra Al Dhesy

Ibrahim Saeed

Narmeen Kareem

Nazira Baban

Renas Arif

Wafaa Mati Abdullah

Zaid Al Qamaji

Veldwerker

Baban Kirkuki